Lommetennis, en intimidrett i forfall

Da lommetennis ble oppdaget i Lommedalen så sent som i 1936, var det snart som en farsott som spredte seg over hele verden, i hvert fall i den del av verden hvor man hadde lommer. Det Internasjonale Lommetennis Forbundet (INTEL) vokste raskt og ble, ved siden av FIFA, verdens største internasjonale forbund.

Hva skjedde? Ingen vet det (temmelig) nøyaktig, men sporten har i hvert fall opplevd en nærmest eksplosjonsartet stagnasjon! Andre idretter som erfarer at det stopper opp, sånn som eksempelvis golf, endrer strategi for å holde interessen oppe hos publikum og utøvere. Men hva har man gjort i FITP (Fédération Internationale de Tennis de Poche)? Praktisk talt null!

Er bakgrunnen at lommetennis er en typisk herresport, og dermed ikke tolereres av kvinnefrigjørerne? Vel har man forsøkt seg med mixed double og brystlommetennis for også å få kvinnene med, men dette har øyensynlig ikke vært nok til å blåse nytt liv i sporten, som nå ligger på dødsleiet og med en forbundspung mer slunken enn noensinne.

La oss se på spillets grunnlag først. Er det ikke lommene og ballene som er selve grunnlaget for denne intimidretten? Er det ikke her selve nøkkelen til gleden ligger? Er det ikke det? Det trenger jo ikke nødvendigvis dreie seg kun om tennis! Hvorfor ikke lommegolf? Med 9 hull i hver lomme. Kølle har man jo allerede.

Eller lommehockey, med is i magen og blue line på trusekanten? For ikke å snakke om lommetikamp. En testikulær påkjenning av helt monumental karakter. Men du verden for en underholdningsverdi! En utvidelse av lommesportkonseptet vil føre til den reneste gullgruve for våre utstyrsfabrikanter (sikkert også for RFSU), og dermed bidra til å styrke sportens økonomiske ryggrad over hele verden. Mulighetene er enorme.

Det er kun oss selv det står på!

Glemte vi lommefotball? Tenk deg cupfinalen på Lommelerkendal!  Sponset av Ballantines!

{mos_fb_discuss:30}